

(สำเนา)

เลขรับ ๗/๒๕๖๗ วันที่ ๑๗ ม.ค. ๒๕๖๗
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อได้โปรดนำเสนอ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ภคมน หนูนอนันต์

ผู้เสนอ

(นางสาวภคมน หนูนอนันต์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

ณัฐวุฒิ บัวประทุม

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

ธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์

ผู้เสนอ

(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม)

(นายธัญวัจน์ กมลวงศ์วัฒน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

เอกราช อุดมอำนวย

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

ภัสสริน รามวงศ์

ผู้เสนอ

(นายเอกราช อุดมอำนวย)

(นางสาวภัสสริน รามวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

ธิษะณา ชุณหะวัณ

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

สิริลภัส กองตระการ

ผู้เสนอ

(นางสาวธิษะณา ชุณหะวัณ)

(นางสาวสิริลภัส กองตระการ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

จุลพงศ์ อยู่เกษ

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

อิทธิพล ชลธราศิริ

ผู้เสนอ

(นายจุลพงศ์ อยู่เกษ)

(นายอิทธิพล ชลธราศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ)

ชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

จุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม

ผู้เสนอ

(นายชัชวาล อภิรักษ์มั่นคง)

(นางจุฬาลักษณ์ ชันสุธรรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) พุริตา ชัยอนันต์
(นางสาวพุริตา ชัยอนันต์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) กัลยพัชร รจิตโรจน์
(นางสาวกัลยพัชร รจิตโรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ชุตติมา คชพันธ์
(นางสาวชุตติมา คชพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ศุภณัฐ มินชัยนันท์
(นายศุภณัฐ มินชัยนันท์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
(นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) ณิชกร ชารีพันธ์
(นายณิชกร ชารีพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) มานพ ศิริภูวดล
(นายมานพ ศิริภูวดล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) สิทธิพล วิบูลย์ธนากุล
(นายสิทธิพล วิบูลย์ธนากุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) ณ์รัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ
(นายณ์รัฐพงษ์ เรื่องปัญญาวุฒิ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ	(ลงชื่อ) วีรนนท์ ฮวดศรี
(นายวีรนนท์ ฮวดศรี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล	ผู้เสนอ

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรพิชญ์)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

นายวสันต์ เจริญพร/เจ้าของเรื่อง
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑
นางสาวปวีณา วงษ์งาม/พิมพ์
นางสาววรรันดา ไชยตะมาตย์/ทาน
นางสาวดวงใจ นิไชโยค/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อกำหนดบทนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” (เพิ่มมาตรา ๑ (๑๙))
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการเพื่อความปลอดภัยเพื่อกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอีกวิธีการหนึ่ง (เพิ่มมาตรา ๓๙ (๖))
- (๓) เพิ่มกรณีศาลมีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำการ (เพิ่มมาตรา ๔๑/๑)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อเพิ่มความผิดฐานการคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา ๒๗๙/๑ และมาตรา ๒๗๙/๒)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดหลุโทษเพื่อเพิ่มอัตราโทษกรณีความผิดที่กระทำต่อผู้อื่นอันเป็นการรังแก ช่มเหง คุกคามหรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ หรือการกระทำนั้นได้กระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๗)

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม กว้างและเกิดขึ้นมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งนำไปสู่การกระทำความผิดทางเพศในลักษณะอื่น ๆ ด้วยกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ เป็นเพียงความผิดหลุโทษและมีโทษสูงสุดเพียงการระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเท่านั้น และบทบัญญัตินี้เป็นการกำหนดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจนและไม่สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้อีกทั้งเมื่อผู้เสียหายเหล่านี้จะฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายด้วยตนเองยาก และบทบัญญัติ ลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว แต่ไม่รวมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำผิดทางเพศอันนำไปสู่ปัญหาข่มขืนกระทำชำเราหรือปัญหาอนาจารและความผิดเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ ที่ร้ายแรงตามมา ภายใต้สิทธิความเป็นธรรมทางเพศ การคุกคามทางเพศถือเป็นปัญหาอีกรูปแบบหนึ่งของการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และเป็นปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชนที่สามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม และเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำเป็นอย่างมาก จึงต้องตรากฎหมายขึ้นให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศและบทกำหนดโทษ รวมทั้งวิธีการเพื่อความปลอดภัย ให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหา การคุกคามทางเพศ การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในสถานการณ์ ปัจจุบัน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๙) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“ (๑๙) “คุกคามทางเพศ” หมายความว่า เป็นการกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ หรือการกระทำอันไม่พึงปรารถนาทางเพศ โดยการร้องขอที่ไม่พึงปรารถนาเพื่อความต้องการทางเพศต่อผู้ถูกคุกคาม หรือการรังแก ข่มเหง หรือการกระทำอื่นที่ไม่พึงปรารถนาอันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ

ที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกคุกคาม ซึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลทั่วไปอาจคาดหมายได้ว่า เป็นการคุกคามผู้ถูกระทำ ทำให้ผู้ถูกระทำอับอาย เสื่อมเสียเกียรติ หรือทำให้ผู้ถูกระทำกลัว”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๓๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“(๖) คำสั่งงดเว้นการกระทำการ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๔๑/๑ หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นในการที่จะคุ้มครองผู้อื่นจากการถูกคุกคาม รบกวน ช่มชู้ สร้างความเดือดร้อนรำคาญโดยการกระทำของผู้ถูกฟ้อง ศาลอาจสั่งห้ามผู้นั้นไม่ให้กระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๗๙/๑ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการคุกคามทางเพศ โดยเป็นการแสดงออกทางวาจา ทางกริยาท่าทาง หรือการสัมผัสทางร่างกาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือทำให้รู้สึกไม่พึงปรารถนา และไม่ต้องการด้อยค่าเสื่อมเสียเกียรติหรือถูกรังเกียจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำการคุกคามทางเพศในกรณี

(๑) กระทำการคุกคามทางเพศโดยการเฝ้าติดตาม

(๒) กระทำการคุกคามทางเพศโดยกระทำกับเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี

(๓) กระทำการคุกคามทางเพศโดยการอาศัยความไว้วางใจหรือสภาพของผู้ถูกระทำ หรือตำแหน่งหน้าที่ อาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ อันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือ หรือความรับผิดชอบของผู้กระทำในการประพฤติผิดทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗๙/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๗๙/๒ ผู้ใดโดยเจตนากระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นคุกคามทางเพศ การรังแก ช่มชู้ ช่มชู้ คุกคามหรือรบกวนทางเพศ ผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นหวาดกลัว หรือรู้สึกถูกคุกคาม ถูกช่มชู้ หรือเกิดความกังวลใจ เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ได้รับความอับอาย หรือความเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

การทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างการคุมประพฤติ ในระหว่างรอกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ หรือในระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราว ในระหว่างรอการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือเป็นการกระทำของบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๙/๑ และมาตรานี้ และได้กระทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่าง ที่ต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นสองเท่า

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙๗ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม กว้างและเกิดขึ้นมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งนำไปสู่การกระทำความผิดทางเพศในลักษณะอื่น ๆ ด้วยกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ เป็นเพียงความผิดลหุโทษและมีโทษสูงสุดเพียงการระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเท่านั้น และบทบัญญัตินี้เป็นการกำหนดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจนและไม่สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ทำให้ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้ อีกทั้งเมื่อผู้เสียหายเหล่านี้จะฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายด้วยตนเองยาก และบทบัญญัติ ลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว แต่ไม่รวมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำความผิดทางเพศอันนำไปสู่ปัญหาข่มขืนกระทำชำเราหรือปัญหาอนาจารและความผิดเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ ที่ร้ายแรงตามมา ภายใต้สิทธิความเป็นธรรมทางเพศ การคุกคามทางเพศถือเป็นปัญหาอีกรูปแบบหนึ่งของการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และเป็นปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชนที่สามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม และเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำเป็นอย่างมาก จึงต้องตรากฎหมายขึ้นให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดบทนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” หมายความว่า การกระทำอันไม่พึงปรารถนาทางเพศ การร้องขอที่ไม่พึงปรารถนาเพื่อความต้องการทางเพศต่อผู้ถูกคุกคาม หรือการกระทำอื่นที่ไม่พึงปรารถนาอันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกคุกคามซึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลทั่วไปอาจคาดหมายได้ว่า เป็นการคุกคามผู้ถูกกระทำ ทำให้ผู้ถูกกระทำ อับอาย เสื่อมเสียเกียรติ หรือ ทำให้ผู้ถูกกระทำกลัว (ร่างมาตรา ๓ (เพิ่มมาตรา ๑ (๑๙))

๒.๒ กำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการเป็นวิธีเพื่อความปลอดภัยเพื่อกำหนดให้ คำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอีกวิธีการหนึ่ง โดยกำหนดให้ศาลมีอำนาจ มีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำการในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่ามี ความจำเป็นในการที่จะคุ้มครอง ผู้อื่นจากการถูกคุกคาม ครอบงำ ช่มชู้ สร้างความเดือดร้อนรำคาญโดยการกระทำของผู้ถูกฟ้อง ศาลอาจสั่ง ห้ามผู้นั้นไม่ให้กระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง ภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๔ และ ร่างมาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๓๙ (๖) และเพิ่มมาตรา ๔๑/๑)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อเพิ่มความผิดฐานการคุกคามทางเพศ และ บทกำหนดโทษในกรณีที่เป็น การกระทำต่อผู้อื่น อันเป็นการคุกคามทางเพศ โดยเป็นการแสดงออก ทางวาจา ทางกริยาท่าทาง และการสัมผัสทางร่างกาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือทำให้รู้สึกไม่พึงปรารถนา และไม่ต้องการต่อ ย่ำค่าเสื่อมเสียเกียรติหรือ ถูกรังแก รังเกี้ยว รวมถึงกำหนดการกระทำที่เป็นเหตุ ฉุกเฉินซึ่งจะต้องรับโทษที่หนักขึ้น (ร่างมาตรา ๖ (เพิ่มมาตรา ๒๗๙/๑)) และ กำหนดให้กรณีที่เป็น การกระทำ ความผิด โดยเจตนากระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นคุกคามทางเพศ การรังแก ช่มชู้ คุกคาม หรือ ครอบงำทางเพศ ผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นหวาดกลัว รู้สึก ถูกคุกคาม รู้สึกถูกช่มชู้ เกิดความกังวลใจ เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ได้รับความอับอาย หรือความเดือดร้อน รำคาญ รวมถึงการกระทำที่เป็นเหตุฉุกเฉิน ซึ่งจะต้องรับโทษที่หนักขึ้น (ร่างมาตรา ๗ (เพิ่มมาตรา ๒๗๙/๒))

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมความผิดลหุโทษโดยเพิ่มอัตราโทษกรณีความผิดที่กระทำต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ช่มชู้ คุกคามหรือกระทำ ให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ หรือการกระทำนั้นได้ การกระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล (ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙๗))

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวกคมน หุ่นอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย	1-1
1. ชื่อร่างกฎหมาย	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-2
3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย	1-1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม	2-1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย	2-4
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-5
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-5
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-6
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-4
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-5
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-5
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-6
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-7
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-7
9. บทกำหนดโทษ	3-7
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ฉบับนี้ เสนอ โดยนางสาวภคมน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยบัญญัติคำนิยาม “คุกคามทางเพศ” การเพิ่มบทความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐาน คุกคามทางเพศที่กระทำผ่านทางกายภาพหรือช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การกำหนดวิธีการเพื่อความ ปลอดภัยสำหรับการส่งจดเว้นการกระทำการ การเพิ่มกรณีศาลมีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำ การแก้ไขอัตราโทษของมาตรา 397 เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่การคุกคามทาง เพศเป็นความรุนแรงและภัยคุกคามที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ประกอบกับกฎหมายที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการ คุกคามในปัจจุบันเป็นเพียงความผิดหลุโทษ กำหนดลักษณะการกระทำความผิดไว้อย่างกว้าง ขาด ความชัดเจน ลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศเป็นการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว ไม่ครอบคลุมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น ทำให้ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่าง แท้จริง ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก ร่างกฎหมายไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการพื้นฐาน ได้แก่ การเปิดโอกาส ให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งเสริมไปรับฟังความ คิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น คือ การจัดประชุมรับฟัง ความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting โดยผลการรับฟัง ความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบ สรุปได้ดังนี้

ผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่า ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับ เพิ่มบทคำนิยาม คำว่า “คุกคามทางเพศ” เพื่อให้ครอบคลุมการกระทำความผิดที่มีลักษณะแปลกใหม่และ ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การกำหนดคำนิยามควรให้มีความครอบคลุมถึงลักษณะการกระทำความผิด ในรูปแบบต่างๆ เช่น การติดตามรังควานผู้เสียหาย (Stalking) การกระทำทางสายตา คำพูด หรือการ แสดงออกทางร่างกายของผู้กระทำ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีบางถ้อยคำที่สามารถตีความได้อย่างกว้างขวาง และไม่จำกัดรูปแบบลักษณะของการกระทำความผิด ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับลักษณะของกฎหมายอาญาที่ จำต้องบัญญัติให้การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นความผิดไว้โดยชัดแจ้ง การที่ศาลสามารถสั่งผู้ถูกฟ้อง ไม่ให้กระทำการใด ๆ อันเป็นวิธีการเพื่อความพลอดภัยนั้นมีความเหมาะสมเพื่อเป็นการคุ้มครอง ผู้ถูกกระทำจากพฤติกรรมที่อาจเกิดความรุนแรงขึ้นจากผู้กระทำในอนาคตได้ และเห็นด้วยกับการกำหนด ความผิดฐานคุกคามทางเพศเพื่อให้ครอบคลุมถึงลักษณะการกระทำความผิดที่หลากหลายเท่าทันต่อ สถานการณ์ในสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

สำหรับประเด็นผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) พบว่า มีกรณีกฎหมายคลุมเครือเกี่ยวกับการกำหนดค่านิยมของการคุกคามทางเพศ เมื่อพิจารณาบางถ้อยคำของค่านิยมดังกล่าวแล้ว อาจจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตีความลักษณะของการกระทำอันเป็นการคุกคามทางเพศได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งอาจทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่สามารถบังคับใช้หรือตีความกฎหมายไปในแนวทางเดียวกันได้ หรืออาจบังคับใช้หรือตีความกฎหมายไปในทางที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการเรียกรับผลประโยชน์

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่ แก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามเพื่อกำหนดบทนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” (เพิ่มมาตรา 1 (19))

(2) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการเพื่อความปลอดภัยเพื่อกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอีกวิธีการหนึ่ง (เพิ่มมาตรา 39 (6))

(3) เพิ่มกรณีศาลมีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำการ (เพิ่มมาตรา 41/1)

(4) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อเพิ่มความผิดฐานการคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา 279/1 และมาตรา 279/2)

(5) แก้ไขเพิ่มเติมความผิดลหุโทษเพื่อเพิ่มอัตราโทษกรณีความผิดที่กระทำต่อผู้อื่นอันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคามหรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ หรือการกระทำนั้นได้กระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 397)

2.2 เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศได้เกิดขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำผิดทางเพศอย่างอื่น เช่น ปัญหาข่มขืนกระทำชำเรา หรือปัญหาอนาจาร เป็นต้น อีกทั้ง การคุกคามทางเพศยังเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ และเป็นปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งการคุกคามทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้ถูกรกระทำเป็นอย่างมาก ประกอบกับกฎหมายที่บังคับเกี่ยวกับการคุกคามในปัจจุบันเป็นเพียงความผิดลหุโทษ กำหนดลักษณะการกระทำผิดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจน กำหนดลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศ โดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว ไม่ครอบคลุมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น ทำให้ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการ

ถูกคุกคามทางเพศได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
จึงต้องตรากฎหมายให้ได้มาตรฐานและมีแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาวภคมน หนูอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

เนื่องจากปัจจุบันความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศได้เกิดขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำผิดทางเพศอย่างอื่น เช่น ปัญหาข่มขืนกระทำชำเราหรือปัญหาอนาจาร เป็นต้น อีกทั้ง การคุกคามทางเพศยังเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศและเป็นปัญหาทางด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งการคุกคามทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้ถูกรกระทำเป็นอย่างมาก ประกอบกับกฎหมายที่บังคับเกี่ยวกับการคุกคามในปัจจุบันเป็นเพียงความผิดลหุโทษ กำหนดลักษณะการกระทำความผิดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจน กำหนดลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศโดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว ไม่ครอบคลุมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น ทำให้ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงต้องตรากฎหมายให้ได้มาตรฐานและมีแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ตารางเปรียบเทียบร่างแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นางสาวกมลน หนูนอนันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ
	<p>มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (19) ของมาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“ (19) “<u>คุกคามทางเพศ</u>” หมายความว่า <u>เป็นการกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ หรือการกระทำอันไม่พึงปรารถนาทางเพศ โดยการร้องขอที่ไม่พึงปรารถนา เพื่อความต้องการทางเพศต่อผู้ถูกคุกคาม หรือการรังแก ข่มเหง หรือการกระทำอื่นที่ไม่พึงปรารถนาอันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกคุกคาม ซึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลทั่วไปอาจคาดหมายได้ว่า เป็นการคุกคามผู้ถูกรกระทำ ทำให้ผู้ถูกรกระทำ อับอาย เสื่อมเสียเกียรติ หรือทำให้ผู้ถูกรกระทำกลัว”</u></p>

	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (6) ของมาตรา 39 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“(6) คำสั่งดเว้นการกระทำการ”</p>
	<p>มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 41/1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา 41/1 หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นในการที่จะคุ้มครองผู้อื่นจากการถูกคุกคาม รบกวน ช่มชู้ สร้างความเดือดร้อนรำคาญโดยการกระทำของผู้ถูกฟ้อง ศาลอาจสั่งห้ามผู้นั้นไม่ให้กระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด”</p>
	<p>มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 279/1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา 279/1 ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการคุกคามทางเพศ โดยเป็นการแสดงออกทางวาจา ทางกริยาท่าทาง หรือการสัมผัสทางร่างกาย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือทำให้รู้สึกไม่พึงปรารถนา และไม่ต้องการด้อยค่าเสื่อมเสียเกียรติหรือถูกรังเกียจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p><u>กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำการคุกคามทางเพศในกรณี</u></p> <p>(1) กระทำการคุกคามทางเพศโดยการเฝ้าติดตาม</p> <p>(2) กระทำการคุกคามทางเพศโดยกระทำกับเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี</p> <p>(3) กระทำการคุกคามทางเพศโดยการอาศัยความไว้วางใจหรือสภาพของผู้ถูกกระทำหรือตำแหน่งหน้าที่ อาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์</p>

	<p>ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือ หรือความรับผิดชอบของผู้กระทำ ในการประพาศติผิดทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>
	<p>มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 279/2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“<u>มาตรา 279/2 ผู้ใดโดยเจตนากระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นคุกคามทางเพศ การรังแก ข่มเหง ข่มขู่ คุกคามหรือรบกวนทางเพศ ผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นหวาดกลัว หรือรู้สึกถูกคุกคาม ถูกข่มขู่ หรือเกิดความกังวลใจ เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ได้รับความอับอาย หรือความเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p> <p>การทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างการคุมประพาศติ ในระหว่างรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษหรือในระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราว ในระหว่างรอการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือเป็นการกระทำของบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา 279/1 และมาตรานี้ และได้กระทำความผิดใด ๆ อีก ในระหว่างที่ต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษ ผู้กระทำต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นสองเท่า</p>
	<p>มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 397 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย</p>

<p>มาตรา 397 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือ กระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อน รำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็น การกระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้า ชารก้านัลหรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะส่อไป ในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็น การกระทำโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำความผิดมีอำนาจเหนือ ผู้ถูกกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่ เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือ ประการอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>อาญา (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 397 ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือ กระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อน รำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำในที่สาธารณะหรือต่อหน้า ชารก้านัล หรือเป็นทวิภพที่อันมีลักษณะส่อ ไปในทางที่ล่วงเกินทางเพศ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>
---	--

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

3.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- (1) สำนักงานศาลยุติธรรม
- (2) สำนักงานอัยการสูงสุด
- (3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- (1) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- (2) กรมคุมประพฤติ
- (3) มูลนิธิพิณพวงสงเคราะห์เด็กและสตรี
- (4) สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

3.3 ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

- ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นว่าการเพิ่มบทคำนียาม คำว่า “คุกคามทางเพศ” มีความเหมาะสมและครอบคลุมการคุกคามทางเพศ หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย
3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการที่ศาลสามารถสั่งผู้ถูกฟ้องไม่ให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการคุกคาม รบกวน ช่มชู้ หรือสร้างความเดือดร้อนรำคาญ
4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้การคุกคามทางเพศและการคุกคามทางเพศที่กระทำโดยผ่านช่องทางสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และการกำหนดอัตราโทษมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นว่าการคุกคามทางเพศในปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร
6. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 53 วัน นับตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ถึงวันที่ 1 เมษายน 2567

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบ

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ถึงวันที่ 19 มีนาคม 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- (1) สำนักงานศาลยุติธรรม
- (2) สำนักงานอัยการสูงสุด
- (3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยส่งหนังสือเชิญทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 112 คน และเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยแอปพลิเคชัน Zoom Meeting จำนวน 14 คน

6.สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

มีจำนวนผู้เข้าชม 617 ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 2 ราย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพศ

ชาย จำนวน 2 คน (100%)

2. อายุ (ปี)

21 - 30 จำนวน 1 คน (50%)

51 - 60 จำนวน 1 คน (50%)

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี จำนวน 1 คน (50%)

สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 คน (50%)

4. อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 1 คน (50%)

รับจ้าง จำนวน 1 คน (50%)

5. ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

ประชาชน จำนวน 1 คน (50%)

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้อง

ส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7 ราย และผู้ที่เกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นจำนวน 3 ราย ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และกรมคุมประพฤติ

(3) จากการรับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการอื่น

มีการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมาย ผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting

5.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นว่าการเพิ่มบทนิยาม คำว่า “คุกคามทางเพศ” มีความเหมาะสมและครอบคลุมการคุกคามทางเพศ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ควรเพิ่มเติมการส่งภาพลามกอนาจาร (เว็บไซต์)	ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะการใช้คำว่า “สื่อไปในทาง” ซึ่งจะทำให้มีปัญหาในการตีความ ควรบัญญัติในลักษณะการแสดงเจตนาพิเศษ เช่น “โดยประการที่น่าจะ” เป็นต้น (เว็บไซต์)
บทนิยามมีความเหมาะสมแล้ว แต่เนื่องจากการคุกคามทางเพศอาจเกิดขึ้นในลักษณะของการติดตามรังควานผู้เสียหาย (Stalking) และอาจเกิดขึ้นโดยการกระทำทางสายตา คำพูด หรือการแสดงออกทางร่างกายของผู้กระทำ ดังนั้น	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เพื่อความชัดเจนของกฎหมาย จึงควรให้พิจารณากำหนด</p> <p>๑) นิยามการคุกคามทางเพศดังกล่าวให้ครอบคลุมถึงการกระทำต่าง ๆ ที่กล่าวมา</p> <p>๒) นิยามการคุกคามทางเพศให้หมายความรวมถึง การติดตาม รังควาน หรือการกระทำใดที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางเพศต่อผู้ถูกรกระทำด้วย (สำนักงานอัยการสูงสุด)</p>	
<p>เห็นด้วยกับการเพิ่มเติมคำนิยาม “คุกคามทางเพศ” แต่การกระทำการคุกคามอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศนั้น เป็นถ้อยคำที่สามารถตีความได้อย่างกว้างขวางและไม่จำกัดรูปแบบลักษณะของการกระทำความผิด จึงไม่สอดคล้องกับลักษณะของกฎหมายอาญาที่จำต้องบัญญัติให้การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นความผิดไว้โดยชัดแจ้งตามหลักไม่มีความผิดไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย (nullum crimen, nulla poena sine lege) ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว อีกทั้ง เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลีย และประเทศเยอรมัน จะพบว่ามีการกำหนดบทนิยามโดยมีลักษณะพฤติกรรมของการกระทำคุกคามทางเพศไว้อย่างชัดเจน จึงเห็นควรให้นำตัวอย่างรูปแบบลักษณะของการคุกคามทางเพศมาใช้เทียบเคียง โดยอาจยกตัวอย่างการกระทำที่เข้าข่ายลักษณะการคุกคามทางเพศ เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดนิยามควรพิจารณาด้วยความรอบคอบ และจำกัดเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในวงกว้างหากมีการบังคับใช้กฎหมายในอนาคต เช่น การกลั่นแกล้ง ฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น ทั้งนี้ การกำหนดบทนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” ควรพิจารณาข้อเสนอแนะทั่วไปที่ 19 เรื่องความรุนแรงต่อ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้หญิง ตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Form of Discrimination Against Woman : CEDAW" ประกอบการกำหนดบทนิยาม โดยให้คำนึงถึงความเสียหายที่เกิดแก่สภาพจิตใจของผู้เสียหายหรือสภาพแวดล้อมที่ส่งผลให้ผู้ถูกคุกคามทางเพศไม่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างเป็นปกติสุข (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ควรพิจารณาให้มีการกำหนดโทษสำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนการคุกคามทางเพศประกอบด้วย โดยเฉพาะการกระทำที่เกิดขึ้นกับเด็ก เช่น การชักชวน การส่งสื่อลามกให้เด็ก การโน้มน้าวให้เด็กกระทำตามคลิปวิดีโอและส่งของขวัญให้เป็นการตอบแทน การติดตามทางโซเชียลมีเดีย และแสดงออกว่าอยู่ในบริเวณใกล้เคียงโดยสามารถเข้าถึงตัวผู้ถูกกระทำได้ทันที เป็นต้น (การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting)

(2) การกำหนดนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” ควรพิจารณาความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย (การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting)

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการป้องกันเหตุตั้งแต่ต้น และควรบัญญัติให้นำวิธีการคุ้มครองชั่วคราวฉุกเฉินตาม ป.วิ.พ. มาใช้บังคับด้วยเพื่อความรวดเร็ว - ควรกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงกว่าเดิม และไม่ควรใช้คำว่าไม่เกิน แต่ควรใช้คำว่าไม่น้อยกว่า เช่น ปรับไม่น้อยกว่า หรือจำคุกไม่น้อยกว่า แต่ไม่เกิน เป็นต้น (เว็บไซต์) 	
<p>วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบัน ยังไม่สามารถป้องกันมิให้เกิดการคุกคามทางเพศได้อย่างครอบคลุมเพียงพอ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>เช่น การติดตาม รังควาน หรือการส่งอีเมลรบกวน ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับการกำหนดให้คำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย (สำนักงานอัยการสูงสุด)</p>	
<p>การคุกคามทางเพศเป็นพฤติกรรมที่ทำให้ผู้ถูกระทำรู้สึกกลัวว่าจะเกิดอันตรายขึ้นกับตนเอง ทำให้ผู้ถูกระทำไม่สามารถดำรงชีวิตอย่างปกติสุขได้ หากปล่อยให้ผู้กระทำมีพฤติกรรมนั้นต่อไปโดยไม่มีมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งมายับยั้งอาจทำให้เกิดเป็นอันตรายที่ร้ายแรงต่อผู้ถูกระทำในอนาคตได้ ซึ่งมาตรการทางกฎหมายที่สามารถนำมาบังคับใช้เพื่อยับยั้งพฤติกรรมก่อนจะเกิดเป็นอันตรายที่ร้ายแรงขึ้นได้ คือ วิธีการเพื่อความปลอดภัย</p> <p>จึงเห็นด้วยกับการเพิ่ม “คำสั่งงดเว้นการกระทำการ” อันเป็นคำสั่งห้ามพฤติกรรมใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความรำคาญ คุกคาม ช่มชู้ รบกวน สร้างความเดือดร้อน ฝ่าฝืนติดตาม การติดต่อไปยังผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามคำสั่งศาลในทางใดทางหนึ่งหรือเข้าใกล้ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองในบริเวณที่กำหนด นอกจากนั้นยังเป็นการคุ้มครองผู้ถูกระทำจากพฤติกรรม</p> <p>ที่อาจเกิดความรุนแรงขึ้นจากผู้กระทำในอนาคตได้ จึงถือเป็นมาตรการอื่นทางกฎหมายที่สามารถนำมาบังคับใช้เพื่อคุ้มครองผู้ถูกระทำได้ตั้งก่อนหรือในขณะที่ดำเนินคดี</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) วิธีการเพื่อความปลอดภัยในประมวลกฎหมายอาญาอาจไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องเพิ่มคำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย (การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting)

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการที่ศาลสามารถสั่งผู้ถูกฟ้องไม่ให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการคุกคาม รบกวน ช่มชู้ หรือสร้างความเดือดร้อนรำคาญ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงและเฉียบขาดกับผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งศาล (เว็บไซต์)	
เป็นมาตรการซึ่งศาลจะสามารถใช้เพื่อคุ้มครองผู้เสียหายจากการคุกคามทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการป้องกันเหตุซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย (สำนักงานอัยการสูงสุด)	
คำสั่งงดเว้นการกระทำการ เป็นคำสั่งห้ามพฤติกรรมใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความรำคาญ คุกคาม ช่มชู้ รบกวน สร้างความเดือดร้อน ฝ่าฝืนติดตามการติดต่อไปยังผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามคำสั่งศาลในทางใดทางหนึ่งหรือเข้าไปใกล้ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองในบริเวณที่กำหนด อีกทั้ง ยังเป็นการคุ้มครองผู้ถูกกระทำจากพฤติกรรมที่อาจเกิดความรุนแรงขึ้นจากผู้กระทำในอนาคตได้ จึงถือเป็นมาตรการอื่นทางกฎหมายที่สามารถนำมาบังคับใช้เพื่อคุ้มครองผู้ถูกกระทำได้ทั้งหมดหรือในขณะดำเนินคดี (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ควรกำหนดให้เจ้าพนักงานคุมประพฤติรายงานต่อศาลเป็นระยะถึงพฤติกรรม (เว็บไซต์)

(2) การที่ศาลสามารถสั่งผู้ถูกฟ้องไม่ให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการคุกคาม รบกวน ช่มชู้ หรือสร้างความเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย ถ้าใช้เหตุผลเดียวกับการสั่งวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญาที่มีอยู่เดิม ย่อมสามารถกระทำได้และไม่ขัดหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่ (การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting)

(3) การกระทำใดที่แม้ยังไม่ถึงขั้นเป็นการคุกคามทางเพศ แต่เป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นเจตนามุ่งร้าย หรือเป็นรบกวนผู้ถูกกระทำ กรณีเช่นนี้ ศาลสามารถสั่งผู้กระทำไม่ให้กระทำการ

ดังกล่าวได้ เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่ในขณะเดียวกันคำสั่งให้งดเว้นการกระทำการนั้น ควรพิจารณาว่าจะสามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ประกอบกัน เช่น การส่งข้อความรบกวนคุกคาม ผ่านช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสั่งห้ามกระทำการโดยการห้ามเข้าใกล้คอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือสื่อสาร คำสั่งเช่นนี้ผู้ถูกสั่งห้ามจะปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่ เป็นต้น (การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting)

4. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดให้การคุกคามทางเพศและการคุกคามทางเพศที่กระทำโดยผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และการกำหนดอัตราโทษมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ควรกำหนดอัตราโทษให้รุนแรง และควรใช้คำว่า ไม่น้อยกว่า เช่น ปรับไม่น้อยกว่า 10,000 บาท และ จำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี หรือ ตลอดชีวิต โดยควรเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต ไม่ควรออกมาสู่สังคมภายนอก (เว็บไซต์)</p>	
<p>การกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ เพื่อให้ครอบคลุมถึงลักษณะการกระทำความผิดที่หลากหลาย และในส่วนของอัตราโทษและฐานความผิดนั้น เมื่อเทียบกับความผิดในลักษณะเดียวกัน เห็นว่าอัตราโทษมีความเหมาะสมแล้ว (สำนักงานอัยการสูงสุด)</p>	
<p>การบัญญัติให้การคุกคามทางเพศที่กระทำโดยผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นการบัญญัติกฎหมายเพื่อให้เท่าทันต่อสถานการณ์ในสังคมปัจจุบันและครอบคลุมทุกช่องทางที่อาจเกิดการกระทำความผิด เนื่องจากในปัจจุบัน การคุกคามทางเพศที่กระทำโดยผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สามารถกระทำได้โดยง่ายและเผยแพร่ไปอย่างรวดเร็ว แม้ไม่มีโอกาสพบเจอหรือสัมผัสเนื้อตัวร่างกาย อย่างไรก็ดี ควรกำหนดรูปแบบลักษณะของการกระทำความผิดผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีความเฉพาะเจาะจงขึ้น เช่น การส่งข้อความชักชวนทางเพศผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ประทุษ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>วาทะเหยียดเพศบนอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อให้ เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายและทำ ให้ประชาชนผู้ใช้ช่องทางการสื่อสารทาง อิเล็กทรอนิกส์มีกฎหมายคุ้มครองทำให้รู้สึก ปลอดภัยในสวัสดิภาพ ความเป็นอยู่ปกติสุข ของตน (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(1) ควรตัดถ้อยคำ “โดยเจตนา” ตามมาตรา 279/2 วรรคหนึ่ง ออก เพราะเป็นการใช้
ถ้อยคำฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ซึ่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 ได้บัญญัติเรื่องการกระทำ
โดยเจตนาไว้แล้ว (เว็บไซต์)

(2) เมื่อมีการกระทำคุกคามทางเพศผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลที่ได้
นำเข้ามาผ่านช่องทางการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ย่อมอยู่ในระบบตลอดไป เกิดความเสียหายร้ายแรงและ
ยาวนาน แม้อาจจะมีการลบข้อมูลออกไปแล้ว แต่ก็อาจมีผู้อื่นได้บันทึกข้อมูลเหล่านั้นไว้ หรือมีการนำเข้า
ข้อมูลลามก อนาจาร หากมีการลบข้อมูลออกไปก่อนที่ตำรวจจะเก็บข้อมูล อาจทำให้สืบหาตัวผู้กระทำ
ความผิดได้ยาก ดังนั้น จึงควรมีกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการป้องกันการกระทำความผิด ถึงแม้การกระทำ
นั้นยังไม่เป็นการคุกคามทางเพศ โดยกำหนดให้การกระทำตั้งแต่ขั้นเตรียมการเป็นความผิดตาม
กฎหมาย เช่น การส่งภาพลามกอนาจารให้เด็ก การโน้มน้าวชักจูงให้เด็กถ่ายภาพลามก/อนาจาร เป็นต้น
(การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom
Meeting)

5. ท่านเห็นว่าการคุกคามทางเพศในปัจจุบันมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร และการเสนอ
ร่างกฎหมายฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

(1) เกิดปัญหาทุกรูปแบบ การแก้ปัญหาจะต้องเริ่มที่มีกฎหมายควบคุมตั้งแต่ต้นเหตุ เช่น
การแต่งกาย เป็นต้น (เว็บไซต์)

(2) ปัญหาการไม่รับแจ้งความก่อนเกิดเหตุ ซึ่งหากกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับอาจจะช่วยทำ
ให้เกิดระงับเหตุได้ตั้งแต่แรก (เว็บไซต์)

(3) การคุกคามทางเพศในปัจจุบันมีปัญหา เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิเช่น
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 388 และมาตรา 397 ที่จะนำมาใช้กับเรื่องดังกล่าวเป็นเพียงลหุโทษ
เท่านั้น ไม่เพียงพอและไม่อาจยับยั้งการกระทำผิดได้ และการกระทำบางอย่างก็อาจกระทบต่อสิทธิในทางเพศ
และสิทธิเป็นส่วนตัวได้ เช่น การคุกคามทางวาจา และเนื่องจากการกระทำบางประการ เช่น การถ่มน้ำ

หรือการแอบถ่าย ตามความเห็นของนักกฎหมายบางฝ่ายไม่มีการสัมผัสเนื้อตัวร่างกายโดยตรง จึงเห็นว่าไม่ใช่การอนาจารซึ่งเป็นปัญหาในการตีความกฎหมาย โดยกฎหมายอาญามีหลักการตีความโดยเคร่งครัด หากมีบทบัญญัติกฎหมายที่ใช้กับเรื่องดังกล่าวโดยตรงและมีอัตราโทษที่เหมาะสม ย่อมแก้ไขปัญหาการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้น รวมถึงการตีความกฎหมายที่ไม่ตรงต่อความเห็นของนักกฎหมายบางส่วนได้ (สำนักงานอัยการสูงสุด)

6. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

(1) หากร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผลบังคับใช้จะมีคดีในความผิดฐานคุกคามทางเพศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณคดีที่ศาลสั่งสืบเสาะและพินิจจำเลย หรือสั่งคุ้มครองประพฤติดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองประพฤติ พ.ศ. 2559 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 เพิ่มขึ้น กรมคุ้มครองประพฤติดต้องได้รับการสนับสนุนด้านบุคลากร เงินงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์เพื่อรองรับปริมาณคดีที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ดังกล่าว (กรมคุ้มครองประพฤติ)

(2) ควรมีการปรับแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดทางเพศต่าง ๆ ผ่านวิธีการใช้สื่อออนไลน์เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ที่เดิมกฎหมายอาญายังไม่ครอบคลุม จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้กฎหมายอาญาทันสมัยเท่าทันกับรูปแบบการกระทำความผิดผ่านสื่อออนไลน์เหล่านั้น โดยเฉพาะการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดผ่านสื่อออนไลน์ นอกจากนี้ ควรมีกฎหมายรองรับให้ผู้ปกครองดูแลบุตรอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์หรือมีมาตรการบังคับให้ผู้ปกครองต้องดูแลหรือมีการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศผ่านการใช้โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ (การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกผู้ให้ความเห็นร่างกฎหมายผ่านแอปพลิเคชัน Zoom Meeting)

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากปัจจุบันความรุนแรงและภัยคุกคามทางเพศได้เกิดขึ้นในสังคมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment) เป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้าง ความรุนแรงทางเพศ และเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำผิดทางเพศอย่างอื่น เช่น ปัญหาข่มขืนกระทำชำเราหรือ ปัญหาอนาจาร เป็นต้น อีกทั้ง การคุกคามทางเพศยังเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศและเป็นปัญหา ทางด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งการคุกคามทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ในทุก ๆ ที่ ทุกเวลาในสังคม ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำเป็นอย่างมาก ประกอบกับกฎหมายที่ บังคับเกี่ยวกับการคุกคามในปัจจุบันเป็นเพียงความผิดลหุโทษ กำหนดลักษณะการทำความผิดไว้อย่างกว้าง ขาดความชัดเจน กำหนดลักษณะพฤติกรรมการคุกคามทางเพศโดยการสัมผัสทางกายเพียงอย่างเดียว ไม่ครอบคลุมถึงการคุกคามทางเพศด้วยวิธีการอื่น ทำให้ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติได้อย่าง แท้จริง ไม่สามารถคุ้มครองประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการถูกคุกคามทางเพศได้ จึงสมควรแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงต้องตรากฎหมายให้ได้มาตรฐาน และมีแนวทางป้องกันปัญหาทางเพศในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

2.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 25 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้ เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้ สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีมาตรการกฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อม สามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยก บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำ ความผิดอาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ

หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

มาตรา 28 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้

มาตรา 29 บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาทีกระทำความผิดมิได้

ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการหลบหนี

ในคดีอาญา จะบังคับให้บุคคลให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองมิได้

คำขอประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต้องได้รับการพิจารณาและจะเรียกหลักประกันจนเกินควรแก่กรณีมิได้ การไม่ให้ประกันต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 32 บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา 34 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน

เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น

2.2 อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ 1979 (Convention on the Elimination of Forms of Discrimination against Women 1979:CRDAW)

มาตรา 2 รัฐภาคีขอประณามการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ โดยตกลงที่จะดำเนินนโยบายด้วยวิธีการที่เหมาะสมในการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีโดยไม่ชักช้า และเพื่อเป็นไปตามจุดประสงค์นี้ จะต้องดำเนินการ ดังนี้

(a) บัญญัติหลักการแห่งความเท่าเทียมกันของชายและหญิงในรัฐธรรมนูญของประเทศ หรือในบทบัญญัติของกฎหมายที่เหมาะสมอื่น ๆ หากยังไม่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือบทบัญญัติของกฎหมายนั้น และประกันที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการนี้ โดยทางกฎหมายและวิธีอื่น ๆ ที่เหมาะสม

(b) นำมาตรการทางกฎหมายและมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ รวมถึงการลงโทษตามความเหมาะสม ห้ามมิให้มีการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ

(c) เพื่อสร้างการคุ้มครองทางกฎหมายต่อสิทธิสตรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับผู้ชาย และประกันผ่านศาลระดับชาติที่มีอำนาจและสถาบันสาธารณะอื่น ๆ ให้มีการคุ้มครองสตรีอย่างมีประสิทธิภาพจากการกระทำที่เป็นการเลือกปฏิบัติ

(d) ละเว้นจากการมีส่วนร่วมในการกระทำหรือการปฏิบัติใด ๆ ที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และเพื่อให้แน่ใจว่าหน่วยงานของรัฐและสถาบันต่างๆ จะปฏิบัติตามพันธกรณีนี้

(e) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีโดยบุคคล องค์กร หรือวิสาหกิจใด ๆ

(f) เพื่อใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งหมด รวมทั้งกฎหมาย เพื่อแก้ไขหรือยกเลิกกฎหมาย ข้อบังคับ ขนบธรรมเนียม และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ ซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

มาตรา 11 วรรค 1 “รัฐภาคีจะต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านการจ้างงาน เพื่อประกันสิทธิเดียวกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(f) สิทธิในการคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยในสภาพการทำงาน รวมถึงการคุ้มครองการทำงานของระบบสืบพันธุ์”

2.3 อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและอาชีพ) ค.ศ. 1958 Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958

มาตรา 1 วรรค 1 “เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่าการเลือกปฏิบัติรวมถึง

(a) ความแตกต่าง การกีดกัน หรือการกำหนดลักษณะใด ๆ ที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง การตั้งอาสัญชาติหรือต้นกำเนิดทางสังคม ซึ่งมีผลทำให้ความเท่าเทียมกันในโอกาสหรือการปฏิบัติในการจ้างงานหรืออาชีพเป็นโมฆะหรือทำให้เสื่อมเสีย

(b) ความแตกต่าง การกีดกัน หรือการกำหนดลักษณะอื่น ๆ ดังกล่าว ซึ่งมีผลกระทบทำให้ความเท่าเทียมกันในโอกาสหรือการปฏิบัติในการจ้างงานหรืออาชีพเป็นโมฆะหรือบั่นทอน ตามที่

สมาชิกที่เกี่ยวข้องอาจกำหนดหลังจากการปรึกษาหารือกับตัวแทนนายจ้างและองค์กรคนงาน หากมีอยู่ และกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เหมาะสม”

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกराชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคนเครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยบัญญัติค่านิยม “คุกคามทางเพศ” การเพิ่มบทความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศที่กระทำผ่านทางกายภาพหรือช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยสำหรับการส่งจดเว้นการกระทำการ การเพิ่มกรณีศาลมีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำการ และการแก้ไขอัตราโทษของมาตรา 397 ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมข้างต้นย่อมทำให้กฎหมายมีความชัดเจนและครอบคลุมถึงลักษณะของการคุกคามทางเพศที่สามารถกระทำผ่านวิธีการและช่องทางที่หลากหลาย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่การคุกคามทางเพศเป็นความรุนแรงและภัยคุกคามที่

สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน การที่ศาลสามารถมีคำสั่งงดเว้นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศ ย่อมเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายได้ อีกทั้ง การกำหนดอัตราโทษที่มีความรุนแรงและเหมาะสมกับการกระทำความผิดจะเป็นวิธีการป้องปรามไม่ให้เกิดการคุกคามทางเพศในสังคม ทำให้มีกลไกการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลในสังคม

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. 2553

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ ทำให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของการกระทำคุกคามทางเพศและการลงโทษผู้กระทำความผิด อันเป็นการป้องปรามให้เกิดการกระทำความผิดดังกล่าวน้อยลง และศาลสามารถมีคำสั่งงดเว้นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศ ย่อมเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เสียหายในอนาคตได้ ส่งผลให้ประชาชนในสังคมสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบอาชีพในสถานที่ทำงานซึ่งมีนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเหนือ ส่งเสริมให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพได้โดยไม่ต้องหวาดระแวงเรื่องความรุนแรงทางเพศในสถานที่ทำงาน อีกทั้ง เมื่อมีการกระทำความผิดลดลง ย่อมส่งผลให้คดีเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศลดลงเช่นเดียวกัน ทำให้รัฐประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและการดำเนินการลงโทษผู้กระทำความผิด

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา โดยบัญญัติคำนิยาม “คุกคามทางเพศ” การเพิ่มบทความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศที่กระทำผ่านทางกายภาพหรือช่องทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยสำหรับการสั่งงดเว้นการกระทำ การเพิ่มกรณีศาลมีอำนาจกำหนดคำสั่งงดเว้นการกระทำ และการแก้ไขอัตราโทษของมาตรา 397 ทำให้กฎหมายมีความชัดเจนและครอบคลุมถึงลักษณะของการคุกคามทางเพศที่สามารถกระทำได้ผ่านวิธีการและช่องทางที่หลากหลาย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่การคุกคามทางเพศเป็นความรุนแรงและภัยคุกคามที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ส่งผลกระทบในแง่บวกต่อการป้องปรามและลดจำนวนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในสังคม และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลในสังคมได้มากขึ้น

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาด้านความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศอันเป็นการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แสดงออกถึงการยอมรับความเท่าเทียมของเพศที่หลากหลายในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติตามความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมทางเพศซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (19) ของมาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมาย

อาญา

“ (19) “คุกคามทางเพศ” หมายความว่า เป็นการกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ หรือการกระทำอันไม่พึงปรารถนาทางเพศ โดยการร้องขอที่ไม่พึงปรารถนา เพื่อความต้องการทางเพศต่อผู้ถูกคุกคาม หรือการรังแก ข่มเหง หรือการกระทำอื่นที่ไม่พึงปรารถนาอันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกคุกคาม ซึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ บุคคลทั่วไปอาจคาดหมายได้ว่าเป็นการคุกคามผู้ถูกระทำ ทำให้ผู้ถูกระทำอับอาย เสื่อมเสียเกียรติ หรือทำให้ผู้ถูกระทำกลัว”

บทวิเคราะห์

บทบัญญัติที่ปรากฏในร่างกฎหมายมีหลักการหรือถ้อยคำที่คลุมเครือหรือไม่

มี ไม่มี

ความคิดเห็นเพิ่มเติม : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดค่านิยมของ คุกคามทางเพศไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาถ้อยคำของค่านิยมดังกล่าวแล้ว อาจเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตีความลักษณะของการกระทำอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งอาจทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่สามารถบังคับใช้หรือตีความกฎหมายไปในแนวทางเดียวกันได้ หรืออาจบังคับใช้หรือตีความกฎหมายไปในทางที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการเรียกร้องผลประโยชน์

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
 โทษทางอาญา
 โทษทางปกครอง
 โทษปรับเป็นพินัย
 โทษอุปรกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

เพื่อให้มีกฎหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นการป้องปรามและลดจำนวนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในสังคม รวมทั้งเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลในสังคม

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร